
Auca d'Amadeu Vives (1871-1932)

Compositor i empresari, músic extraordinari

1. Fent un crit a ple pulmó
Vives neix a Collbató,
2. Sa mare Josepa Roig
cria fills amb molt de goig.
3. Son pare fa de forner
i cantant s'ho passa bé
4. quan a missa amb l'Amadeu
llueixen tots dos la veu
5. al costat de l'organista,
en Camil, seminarista.
6. D'ell, que és el germà més gran,
aprendrà piano i cant
7. el caganiu, l'Amadeu,
que està fet un prometeu
8. pertinaç que s'obre pas,
tolit de cames i un braç.
9. Quan encara és un minyó
toca el dos de de Collbató.
10. Ell i la família en pes
deixen el món de pagès.
11. Traslladats a Barcelona,
coneix una gran persona:
12. el mestre Josep Ribera
que l'ajuda i l'accelera.
13. I com que té bona veu
el porta al cor del Liceu.
14. Amb en Camil, son germà,
a Màlaga, un temps farà
15. d'ajudant d'un orfenat
però en tornarà escaldat.
16. Un cop aquí el nostre artista
es lloga de pianista.
17. I sovint va als Quatre Gats
on fa noves amistats.
18. Mil vuit-cents noranta-u:
amb en Millet, oportú,
19. un orfeó fundarà;
és l'Orfeó Català
20. que més de cent anys després
ens engresca com qui més
21. amb un concert genial
per les festes de Nadal.
22. De Vives hom sol cantar
dos cants que es fan escoltar:
23. «L'Emigrant», «La Balanguera»,
dues peces de bandera,
24. L'any noranta-cinc, solter,
va i es casa amb la Giner
25. amb qui té un fill, oh la là!
Un motiu més per lluitar
26. i sortir de la misèria
on l'ha portat la bohèmia.
27. Llavors, l'any noranta-set,
Vives sí que fa l'esplet
28. amb una òpera, «Artús»,
que és un autèntic obús.
29. Dues més en té al sarró
que són «Euda» i «Canigó».
30. Quan ho saben a Madrid
corren a fer-li l'envit.
31. «Per què no ens escrius sarsuela?
Guanyaràs molta més pela.
32. En cobraràs drets d'autor
i viuràs com un senyor».
33. Així ho fa. Se'n va a Castella
on brilla com una estrella
34. amb «Lucas del Gigarral»,
i amb «Bohemios» fa el gran salt.
35. I com qui no vol la cosa
més de cent obres composa
36. «La Villana», «Dolorettes»,
un munt obres i d'obretes
37. que no dic perquè no cal.
Un autèntic gavadal.
38. Algunes ben emblemàtiques
com «Cançons epigramàtiques»
39. Vives, talment feia Orfeu,
escampa música arreu.
40. Fins a Amèrica, gran fita,
porta «Doña Francisquita»,
41. on com a bon català
s'enyora i ha de tornar.
42. Per gaudir del mar i el sol
decideix viure a Sant Pol.
43. Home culte, viu, loquaç,
és un escriptor sagaç,
44. amb tocs de filosofia.
Vegeu «Julia», «Sofia»...
45. És com una enciclopèdia.
Fins i tot fa una comèdia:
46. «Jo no sabia que el món
era així». Ai, ves per on.
47. D'homenatges i guardons
en rebé per tots cantons.
48. L'any 1932
se'n va anar com els millors.

Joan Vilamala, 2024